

כתבה וצילמה: ויויאנה תג'ר

לחיות עם הטבע

תכנון הבית מאפשר להתכונן בלגונה, לחוש את המרחב ולהיות חלק מן הנוף, בלי לפגוע בדיירי הטבע שחיו במקום לפני הבנייה

נוסעים מספר קילומטרים בכביש עפר, ולאחר פיתולי דרך רבים מגיעים אל הבית ואל הלגונה

[3] [2]

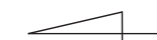
[4]

בעל הבית, סוחר קרקעות ואיש עסקים, חיפש מקום מרגש, כדי לבנות בו בית נופש עבורו ועבור בני משפחתו. מקום, בו יתנתק משאון העיר, ויאפשר לעצמו, לאשתו ולילדיו זמן איכות באווירה אחרת. לאחר חיפושים רבים, גילה מקום קסום סמוך ללגונה, עשה הכול כדי לרכוש אותו, ונסחף בהתרגשות רבה לתוך חווית בניית הבית.

בניית הבית בסמוך ללגונה כחולה, שסביבה עולם שלם של צמחיה טבעית ובעלי חיים, אפשרה להורים להעניק לחמשת ילדיהם זכות מיוחדת של חיים בחיק הטבע. זכות זו מהווה, מעבר לאושר, ליופי ולשלווה, גם עמדה מוסרית כלפי הסביבה: אחריות, המועברת לדור הבא, על ידי דוגמא אישית של התייחסות ושמירה על הטבע. בעל הבית הוא איש צעיר, דמות מסקרנת, מעט מסתורית ומלאת ניגודים. הוא מגדיר את עצמו כרומנטיקן, מדבר על התלהבותו לגבי פרויקטים בהם הוא מעורב, ומספר, שעבורו זה כמו להתאהב בכל פעם מחדש. הוא מתמלא להט ותשוקה, הסוחפים אותו, אך "כאשר אני מתחיל להשתעמם, אני מאבד עניין, ואז אני עוזב, וצריך למצוא אהבה חדשה".

למרות שעבד יחד עם המעצבות Daniela Galito ו-Maria Victoria de las Carreras, בעל הבית הוא זה שתכנן כל פרט ופרט בבית, ובגלל תשוקתו לעיצוב, בניית הבית על הלגונה הייתה עבורו חוויה מסעירה. בנסיעותיו הרבות לכפרים נידחים רכש פריטים עתיקים רבים וחפצים שונים, שטיחים, כלי חרס, מנורות וריהוט.

למרות שהבית נמצא בדרום אמריקה, האווירה מזכירה את ספרה של קארן בליקסן והסרט "זיכרונות מאפריקה"

[6]

[7]

כדי להגיע, נוסעים מספר קילומטרים בכביש עפר, ולאחר פיתולי דרך רבים מגיעים אל הבית ואל הלגונה. למרות שהבית נמצא בדרום אמריקה, האווירה ששורה בו מזכירה את ספרה של קארן בליקסן, והסרט "זיכרונות מאפריקה", בשל השילוב המשכר בין הטבע לבין הרומנטיקה המשתלטת על המקום כשהלילה יורד.

בעלי הבית אוהבים לארח ולערוך מסיבות, אבל הלגונה אינה מוארת בלילה, כדי שלא להפריע לבעלי החיים השוהים בסביבתה. התאורה על דק העץ, שנמשך לאורכו של הבית, נעשית רק על ידי למפדונים עם נרות, המפזרים אור בצורה עדינה ורכה. בעלת הבית סיפרה בהתלהבות על מסיבה, שערכה בקיץ האחרון, בה הדליקו 260 נרות, שפוזרו בכל הבית. היא תיארה את האווירה, שהשתלטה על המקום, והשפעתה על האורחים, ולא היה שום קושי לדמיין את שהיה.

הבית כולו עשוי אבן וחומרים טבעיים, והאדריכלות, בקווים ישרים ופשוטים, תואמת בית חווה מכסיקני. הפשטות, הניכרת כלפי חוץ, מחפה על טכנולוגיה מודרנית ומתקדמת, המצויה בתוך הבית. דלת הכניסה העשויה מברזל כבד, הזמנה אצל נפח מקומי, ומקנה לבית תחושה של מבצר. העוצמה והפשטות שבברזל גרמו לבעל הבית לבחור בו גם לאלמנטים עיצוביים נוספים. בכניסה אל הבית מפוזרות על הקרקע דסקיות מתכת, שהיו חלקי משדדה חקלאית ישנה, ומשמשים כמוטיב פיסולי, החוזר באזורים נוספים, כאשר הדסקיות ניצבות על מוטות ברזל כמו חמניות המסתכלות אל השמש.

[8]

[10]

[9]

כדי לא להפריע לבעלי החיים השוהים בסביבה, הלגונה אינה מוארת בלילה, אלא ידי נרות, המפיצים אור עדין ורך

חלל האירוח המרווח מחולק לשלושה אזורים - איזור הישיבה, איזור ההתכוננות אל הלגונה ושקיעת השמש ואזור הבר. קמין גדול באזור הישיבה מהווה מרכז, וסביבו מתאספים בני המשפחה בלילות הקרים. כאשר הם מכילים את חופשת החורף בבית. מעל הקמין ניצבת מראה במסגרת ברזל, והריצוף סביב האח עשוי גם הוא מברזל, כדי להגן מפני הגיעים. בהמשך מתחבר הריצוף אל הפרקט, העשוי מעץ גושני כהה, ועליו ניצבות ספות לבנות, כורסאות עור עתיקות והדומים, העשויים משטיחים, ומונחים על בסיסי ברזל. באחת הפינות מונח שולחן צד עגול עשוי ברזל וזכוכית, היוצר מדף, שמתחתיו מונחות קונכיית וצדפים גדולים. שנדלייר ספרדי עתיק, גם הוא עשוי ברזל, מאיר את החלל, שבמרכז ניצבים שני שולחנות עץ, האחד קלוע ברצועות עור גולמי.

באזור המוקדש להתכוננות אל הלגונה יש שתי מיטות לבנות עשויות ברזל. אפשר להשתרע עליהן, להתכנסות בשמיכות רכות, להתבונן בשקיעה וליהנות מהנוף. בהמשך, בצידו של הקיר, ממוקמת ספרייה, ובה אוסף של ספרים עתיקים, השייכים למשפחה מדורי דורות. מדפי הספרייה נבנו מלוחות העץ, אשר שימשו כפיגומים בזמן הבניה. בסמוך, נמצאים מדפי אחסון היין ובר המשקאות.

גם בחדר השינה משתלבים העץ, האבן והברזל. המיטה נשענת על קיר אבן בעל עוצמה, המהווה הפרדה מאזור חדר הרחצה, שנמצא מאחור. החלל כולל גם אזור ישיבה, המרוהט על ידי שתי ספות לבנות ושתי כורסאות עור עתיקות. קמין גדול, ובמרכז שולחן עץ גדול, ועליו ספרי אדריכלות וארטיקה, כובע בוקרים ושוט רכיבה. שנדלייר מקריסטל משלים את האווירה, המעט בארוקית, של החדר.

בחדרי הילדים חלונות גדולים המכניסים פנימה את הטבע. בכל חדר יש צבעוניות שונה, שיוצרת הבדלים בין החדרים, ומתאמת לגילאי הילדים.

בחדר האורחים יש קופסת כובעים עתיקה ופריטים בודדים מתקופות אחרות, היוצרים אשליה של בית בחווה עם זיכרונות קולוניאליים, ומעניקים אווירה של קבלת פנים לאלה שהגיעו להתארך לאחר מסע. יש בעיצוב רמזים, המסמלים זכר ונקבה, המתבטאים על ידי צורות עגולות ומוארכות.

עיצוב הגינה נעשה על ידי מעצבת הנוף מירטה סילברשטיין, אשר השתמשה בצמחים הגדלים בסביבה ומשתלבים במרחבים ברוח המקום מבלי ליצור מעמסה. בריכת השחייה מתמזגת עם הנוף, ולמרות המרחק מהלגונה, נוצרת המשכיות ויזואלית, כאשר המבט פונה אל השמש, השוקעת באופק האינסופי. ■